

PIÁRFUTÁR

A Dugonics András Piarista Gimnázium Lapja

2006. május IV. évfolyam 5. szám

Május – A szűzanya hónapja

A Kegyes Iskolák Királynője

a San Pantaleoban, a piaristák központi templomában, Rómában. A templom melletti épületet még Kalazancius vásárolta meg iskolája számára. Ma is ez a rend anyaháza.

Szentmihályi Szabó Péter

Madonna

Rólad álmodtam,
ki mindőnk anyja voltál,
akit dicsér ma minden zsoldár,
kinek szobrot állít minden oltár,
ki után sóhajt rég omolt vár
ki után zümmög rég kihalt gyár,
kihez az Úr is tisztelettel szolt már,
ki rólunk,mielőtt születtünk,tudtál.

Rólad álmodtam
s álmom szebb nem léssen ennél,
Te mindönket egyformán szeretted,
holtakat a sírból felvezettél,
megálltunk ott a szent Keresztnél
még nem száradt fel ott a szent vér,
megköszöntük, hogy asszony s lány lehettél,
s érintésedre mi vad állatokból – testvér.

A piarista címerben három görög szót, pontosabban ezek rövidítését találjuk. A szavakat az első és az utolsó betűikkel rövidítették. Magyar jelentésük: *Mária Isten Anyja*.

Tehát ez görög nagybetűs írás, amelyet olyan feliratokon használtak (és használnak) szívesen, ahol a betűket vérsni, karcolni kell. Így könnyebb írni, mint kisbetűkkel.

Attól kezdve, hogy Kalazancius a Kegyes Iskoláknak szentelte éle-

tét, mindig így nevezte önmagát, így írta alá leveleit: *Isten Anyjáról nevezett Kalazanci József*. Amikor pedig szerzetesközösségét jóváhagyták, rendjének nevét is Szűz Mária neve adta: először *A Kegyes Iskoláknak, Isten Anyja Szegényeinek Kongregációja*, majd később *A*

Kegyes Iskoláknak, Isten Anyja Szabályozott Szegény Papjainak Rendje. A címeren koronát is találunk Szűz Mária monogramja felett, hiszen ő a Kegyes Iskolák Királynője. A piarista iskolák édesanyját május 8-án ünnepeljük.

Adunk a véleményetekre

A korábbi években már volt olyan rovat lapunkban, melyben aktuális kérdésekről kérdeztük az utca (pontosabban: az iskola) emberét. Akkor népszerű sorozatunk most újraindul.

KÉRDÉSÜNK: MIT TUDSZ A KÉTSZINTŰ ÉRETTSÉGIRŐL? MI A VÉLEMÉNYED RÓLA?

MÉSZÁROS NÁNDOR

B): Mindannyian azok: a kétszintű érettség új találmány. Ettől elve már mindent számban és számban mérünk.

Emelt szintű vizsgát tenni nem minden esetben érdemes, hiszen az egyetem csak akkor veszi figyelembe az elvileg érte járó 7 többletpontot, ha az adott tárgy az illetőnek egyben felvételi tárgya is. Nyelvből viszont mindenkinek ajánlom az emeltszinten való megmérettetést, aki jól beszél az adott nyelvet és több tízezer forintot akar magának megtakarítani, hiszen hiába nem felvételi tárgya, ha már a 60%-ot eléri az illető, ingyen jut nyelvvizsgálóhoz, amiért viszont jár a 7 pont!

MIHÁLFFY LÁSZLÓ (11. A):

Még a tanárok sem tudják az új érettségi pontos menetét, nem-hogy a diákok. Kevés felvilágosítást kapunk róla tanárainktól, nem tudhatjuk, hogy pontosan mire számíthatunk. Hallhatunk riogatókat, főleg az emelt szintről, de hallhatunk olyan véleményeket is, amik banálisan könnyűnek mondják az érettségit. Egyértelműen kijelenthetjük, hogy kár volt a régi érettségi rendszert eltörölni, a járt utat a járatlanra cserélni. A változtatással könnyíteni szerettek volna, de összevisszaság lett a vége. Remélem, mire mi sorra kerülünk, mindent tudni fogunk és sikeresen vesszük az akadályokat.

BORBÁS BÁLINT (11. A):

Gyakorlatilag semmit sem tudok a kétszintű érettségiről, mert a tanárok szinte semmiféle felvilágosítást nem adtak róla – eddig. Hallottam, hogy a tavalyi érettségizők közül, akik nem tettek legalább egy tárgyból emelt szintűt, azok többsége nem nyert felvételt valamilyen felsőoktatási intézménybe. De azt is hallottam,

hogy a közép- és az emeltszint között hatalmas a kontraszt. Előbbi nagyon könnyű, utóbbi borzasztóan nehéz, így aki nem üti meg az emeltszintet, az papíron azonos tudású lesz, mint egy szakközepes, hiszen a középszintűt ők is hozhatják négyesre. És ráadásul még átláthatatlan is az egész.

ANGYAL LÁSZLÓ IGAZGATÓ-HELYETTES:

A kétszintű érettségit a tavalyi évben vezették be. A szervezés körül kialakult bonyodalmak miatt, senki sem a lényegre, hanem a botrányokra figyelt. A sajtó csak erről írt. Szinte ostromlott várak voltak az iskolák, a szenzációéhes újságírók támadásai következtek. Ennek mi is áldozatul estünk. A lényeg elsikkadt. Szakmai dolgokról kellett volna beszélni a közoktatásban. Ehelyett arról esett csak szó, ki hogyan jutott hozzá előre a tételekhez. A legfontosabb változás, hogy megszünt a különválasztott érettségi és a felvételi. A 150 esztendő matura újra visszanyerte jelentőségét, hiszen a korábbi években mindenki csak a felvételeire koncentrált. Az új érettséginek a fő cél a standardizálás volt, azaz a megszerzett jegy mindenhol ugyanannyi tudást fedjen le. Ezért jöttek az írásbeli érettségik olyan tárgyakból is, amelyekből korábban csak szóbeli megmérettetés volt. Ilyen pl. a történelem is. Ez a rendszer igazságosabb. Kétségtelen tény, hogy a középszint könnyebb, de mindenkinek magának kell eldöntenie és kiszámolnia, mi a számára megfelelőbb. Ehhez a szaktanárok segítségét nyújtanak. Már 10-11. osztályban érdemes őket megkérdezni erről. Iskolánk felkészít az emelt szintű érettségire, de ezért komoly munkát vár el a jelentkezőktől.

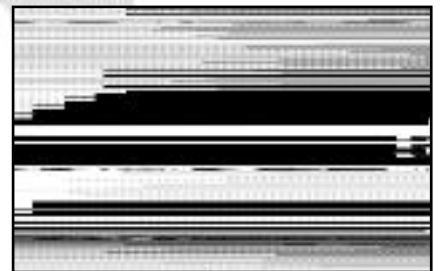
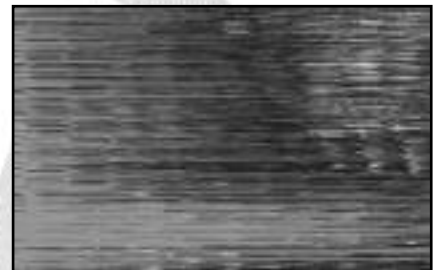
**DUGONICS ANDRÁS
ALAPÍTVÁNY**

KÉRJÜK, TÁMOGASSA!

SZÁMLASZÁM:

1 0 2 0 1 0 0 6 - 5 0 0 4 3 3 4 1

Isten veletek, cimborák

Ez egy ilyen frusztrálós iskola...

László Imre ballagó osztályfőnök ünnepi beszéde

Mostanában csatakiáltásoktól visszhangzott az ország: „Hajrá Magyarország! Hajrá magyarok!” meg „Húzzunk bele! Behúztunk!” Mi is választottunk magunknak csatakiáltást, ami felkerült a ballagási meghívónkra is:

„Aztán hallottam az Úr szavát, amint így szól: *Kit küldjek? Ki megy el nekünk?* Így válaszoltam: *Itt vagyok, engem küldj el!*” (Iz 6,8)

Látom, már nagyon mennének. Menetnek is kell, hogy jó szakmát, hogy jó családot és jó Egyházat csináljatok nekünk. Jobbat, mint amelyet mi csináltunk nektek. Jobbat annál, amitől oly sokan frusztráltak lettetek, jobbat annál, amit annyit kritizáltatok.

Aki küldetésben jár annak két dologgal biztosan rendelkeznie kell: szabadsággal és helyes kapcsolatokkal. Helyes kapcsolat Istennel és embertársaival, szüleivel, rokonaival, ellenségeivel.

A szülőkkel való helyes kapcsolatról az jut eszembe, hogy anyám sírt az óvodás ballagásomon. Én ezt a nagy hejehujában észre sem vettem, hiszen annak örültem, hogy nem kell többé délután aludni, hogy nem kell többé lehányom az óvá néni, aki előzőleg belém tömte a rosszízú ebédeket, hogy mostmár majd bármikor kiengednek pisilni. Azt, hogy sírt, a húgom mondta, és engem mélyen megdöbentett, hogy ő, aki annak idején a sírásaim ellenére ide bezárzott, most nem örül annak, hogy három év múlva szabadulok? Mikor rákérdeztem, újra könnyezni kezdett, megpróbált mosolyogni, és azt mondta, hogy azért sír, mert most már nagy vagyok, és majd most új akadályok jönnek, és még nehezebb lesz. Ezt én akkor nem hittem el neki. Tényleg nehezebb lett.

Kedves szülők, amikor könnyes szemmel kíséritek fiaitok iskolánkban tett utolsó lépéit, be kell ismernetek, hogy a jeruzsálemi asszonyok módjára magatokat siratjátok. Igen, a gyerek felnőtt, és meg fog halni. Hamarosan meg fog halni számotokra. El kell őt engednetek. Ezután már nem szabhatjátok meg az útjukat, nem számíthattok rájuk. Úgy fogjátok érezni, hogy végleg elhagyott, hálátlan, többé már nem szeret benneteket. Ez vár rátok, ezt kell kibírnotok. Az okos szülő nem ad parancsokat, nem próbálja érzelmileg zsarolva magához kötni a gyereket, hogy így kerülő úton mégis a saját akaratát érvényesítse. Nem prédikál, nem ad útmutatásokat. Hanem csak kérdez. Sokat kérdez, és meghallgat. Aztán szeretettel veszi tudomásul,

hogy a válaszok nem pont az ő válaszáik. Az okos szülő vár. Türelmesen hazavár. Csak így kapnak esélyt a számunkra most meghaló fiaink, hogy hazataláljanak.

Ti pedig Fiúk, ne éljeteztek vissza a szüleitektől kapott szabadsággal. Szeressétek őket, ha más úton jártok is. Éljetez jöl az elnyert szabadsággal, nehogy a szabadság megmérgezzen és megöljön benneteket.

Mi az a szabadság? Hogy lehetünk, hol lehetünk szabadok?

A nagyon nagybátyám, amikor hazajött Isonzóból, be sem köszönt az otthoniaknak. Hátrament a kertbe, és kiengedte a kalitkákból a madarait. Auschwitz kapuján olvashatjuk: „A munka szabaddá tesz”. A nagy piarista diák, Bazsca-Rotter Béla mondotta volt felkiáltásban 1983. szeptember 1-jén este, amikor először készülődünk esti imára: „Fiúk, ha én egyszer négy év múlva innen kiszabadulok...”

Pedig Kertész Imre Sorstalanságának főhőse a náci „pedagógusokat” igazolja. A kisfiú a mű végén arról beszél, hogy miként tudott még ott is szabad maradni. A kemény határok között szűkre szabott ösvényen, szabadság élményeket gyűjtött magának. Csak így maradhatott életben.

Kötelező olvasmányunk főhősei, Bébé, Medve és a többiek számára a kőszegi és budai katonai iskolák piaristákat is meghaladó keménysége olyan lehetőséget biztosított a szabadság megélésére, amiről a kinti civilek örök életre lemaradtak. Ottlik Géza erről két könyvet is írt.

A sokáig rabságban tartott állapot nem akarja elhagyni a ketrecét. Kizavarni sem lehet belőle. Hiányzik neki a rácsok alkotta korlátok biztonsága. Ha egy függőhídon megyünk át, a korlátok védnek bennünket a lezuhanástól, és a normális ember csak így képes átmenni a szakadék felett. Ha elhagyjuk a korlátokat, akkor csak a légtornász maradhat magabiztos. Jóllehet a híd maga járdányi szélességű, mi bizonytalanná válunk, hasra fekszünk, remegve szorongunk, és még fölállni sem merünk. Sosem jutunk át a túlpartra.

Igen, a Piár adta korlátok frusztráltak bennünket. Ne féljünk kimondani, ez egy ilyen frusztrálós iskola. Lázadtunk az intézmény korlátai ellen. Ha nem is végképp eltörölni, de szeretünk volna legalább lazítani a szorításán, szélesíteni az úton. Hogy egy kicsit oldalra is tekereghessünk. Egyenesen menni

előre, az olyan unalmas. Mi van ott oldalt? Szakadék. Szerintünk.

Egy francia pszichológus nyilatkozta a Duna Televízió egyik gyermekneveléssel foglalkozó műsorában, hogy az utóbbi időben egyre több szülő próbálja megkímélni a frusztráló korlátoktól a gyermekét. A gyerek ettől elbizonytalanodik, és szorongani kezd. Szerinte a korlátok tényleg frusztrálnak, és ez normális. Az is normális, hogy a gyerek lázad a korlátok ellen. De a végén a korlátok adta biztonságot érezve talál igazán magára. Lesz érett, döntésképes, felnőtt emberré, aki biztos lépkekkel halad a célja felé.

Ti is erről számoltatok be nekünk a minap kiadott kérdésekre adott válaszaitokban. Mi volt a legjobb? A nehéz helyzetekben egymásra találó, összecsiszolódó közösség; hogy sikerült kibírni; hogy sikerült megfelelni; hogy annyi mindent kaptatok tudásban, példában.

Mi volt a legnehezebb? A szigor; a sok stúdium; a kemény számonkérések; ha finom, akkor kevés, ha rossz, akkor sok kaja; a mindennapos megfelelési kényszer. És itt van a már most gyerekként is felnőtt válaszoló, hiszen egy valaki azt írta, az volt a legnehezebb, hogy egyszer ennek az egésznek vége lesz.

Ez az Iskola a határon, ez a Piár, ez az Élet.

Ha szabad akarsz lenni, ezen túl neked kell meghúzni a korlátokat az általad felsorolt dolgokban, amik eddig bosszantottak. Mértékletesség ételben, italban. Helyes kapcsolatok, barátokkal és barátnőkkel. Megtervezni a tanulás idejét. Munkára kényszeríteni magad. Közösséget találni, közösséget csinálni – vallásosait is.

Neked kell a saját magad számára megszabnod, szabadon vállalnod, magadhoz ölelned a korlátokat. Neked kell vigyáznod rájuk, nehogy a szabadság helyett szabadságba csússz, nehogy a lendület átsodorjon, korlátostul lesodorjon a szakadékba. Aki kisodródik, ha túléli is, nem marad versenyben: a többiek től lemaradva, a „futottak még” kategóriába sorolja magát, ha célba ér is egyszer, csak kimerülve, összetört.

Most elmentek, meghaltok számunkra. Nem lesz, aki korlátozzon benneteket többé. Amit mi tehetünk, bízunk benneteket, és szerető tekintettel figyeljük lépéseiteket. Hazavárunk, ha jöttök, és meghallgatunk titeket. Ha kérdeztek, válaszolunk.

Szeged, 2006. május. 6.

László Imre, az iskola KABALÁja

Hogyan lehetsz piarista?

KALAZANTÍNUM A rendi jövő intézménye

A piarista rend magyarországi központja Budapesten. Itt működik a Kalazantínium is.

Vége együtt nyaral a család... – csendült fel számtalanszor tavalyelőtt nyáron a montenegrói utakon. Egy maroknyi piarista kispap vett célba hegyet s szigetet, hogy közösen töltsön el néhány napot és így gazdagítsa a kalazantínumi fotóalbumot. Nem könnyű egy élő, sokoldalú és színes közösséget egyetlen oldalon bemutatni. Elég csak végiglapozni fényképgyűjteményeinket, rögtön látszik, hogy itt mindig történik valami. Szokták mondani: „Lakva ismerszik meg az ember”. Nos, messzemenőig igaz ez ránk is; mind jó, mind kevésbé jobb oldalunkat illetően. Maradjunk azonban először is az alapfogalmaknál.

Növendékház vagyunk, ami azt jelenti, hogy a Piarista Rend magyarországi tartományának ideiglenes fogadalmas csapatát alkotjuk („a rend jövője”), akik a noviciátusi év leteltével megkezdjük teológiai, majd ún. civil tanulmányainkat valamilyen tanári szakon. A jelenlegi felállás szerint három év teológia után – elöljáróinkkal történt meg egyezést követően – egyetemi tanulmányainkat is igyekszünk beleszűríteni mindennapi teendőnk sorába. Életünk éves ritmusát rendalapítónk ünnepe határozza meg, amikor megújítjuk ideiglenes fogadalmunkat. A hatodik év letelte közeledtén kérvényezhetjük a tartományfőnök atyától, hogy örökfogadalmat tehesünk. (Sok itt a feltételes mód, mégis helyénvaló ez, hisz nem futószalagról, hanem az Istennel való személyes hivatástörténetünkről van szó.) Amennyiben a rendi vezetés szemében méltónak találtattunk – sosem feledve, hogy természetesen az Isten méltatlan szolgálói maradunk egész életünkben –, ünnepélyes keretek közt letesszük az örökfogadalmat, majd jönnek a szentelések, és már csak a diplomák megszerzése maradt hátra. Ezzel pedig véget is ért egy csodálatos életszakasz, és kiléphetünk a valóságos rendi életbe, ahol diákok hada vár minket... Ez azonban már egy másik történet.

A kalazantínumi élet természetesen messze sokszínűbb, mint egy vasúti menetrend. Vannak régről megőrzött, tehát kipróbált és bevált struktúráink. Mindazonáltal minden évben gazdagodunk új testvérekkel, akik új szint hoznak kö-

zösségi életünkbe. Napjainkat a liturgia ünneplése fogja át a szentmise és a zsoltosma közös imádkozásán keresztül. Fontosnak tartjuk a közös étkezéseket, amelynek kezdetére modern házi csengőnk bájos folyosói visszhangja emlékezteti a munkájukba merült (kis)papokat. Ügyelünk kulturális életünkre: járunk színházba, kiállításokra, moziba, valamint van egy belső önképző körünk is, az Academia Calasantiana, amelynek keretében mindenkinek alkalma nyílik növendékévei folyamán legalább egyszer a többiekét saját kis kutatási területének rejtelseibe beavatni. Remek gyakorlóterep ez mindannyiunknak, hallgatóknak és előadók számára egyaránt. Hallottunk itt már kémiai kísérletezésről, relativitáselméletről, János evangéliumának jeleiről, az arab világban élő nők megítéléséről; valamint ugyanennek égisze alatt meghívtunk már körünkbe számos jeles magyar egyetemi előadót (Géher István, Déri Balázs, Marót Miklós). Látható tehát, hogy igyekszünk megtartani a Pietas et Litterae egyensúlyát.

Életünk egyik tengelye a kirándulás, melynek hagyománya szintén a régmúlt időkbe nyúlik vissza. A szombatokénti kirándulás szokása mára egy kissé megkopott, de csak várunk valakire, aki ezt újra feléleszti nálunk. Október 23-án, valamint március 15-én közösen vághat neki Magyarországon élő vadonjának a növendékház és a váci noviciátusi ház. Ilyenkor mutatkozik meg a rendi utánpótlás teljessége. Péntek esténként beszéljük meg a jövő heti programot, szombat este mindig van lehetőség közösen játszani, és vasárnap este megnézzük közösen egy filmet.

A rendtartomány sokszínűségének köszönhetően az egész év során bőven adódnak alkalmak arra, hogy az ország különféle intézményeiben és iskoláiban dolgozó rendtársakkal megismerkedjünk, betekintést nyerhessünk az egyes rendházak életébe, és így mi is egyre inkább bekapcsolódhassunk a nagy rendi vérkeringésbe. Lehetne még sok mindenről mesélni: közös ünnepeink, névnapozások, karácsony, húsvét, Open Tea, beszélgetések, fagyizások, MiPi, könyvtár, 15-ös... de inkább tudod mit: gyere el, és nézz meg minket!

Kovács Pál SP

Piarista kispapok a növendékházban

A SZEP!Press jelenti

A könyvtári tartozások rendezésének határideje: június 15. Akinek tartozása van, nem kap bizonyítványt!

Az iskolai vers- és novellaíró pályázat eredményei: Vers: I. Mészáros Nándor (12. B), II. Garzó

Márk (11. B), III. Borbás Bálint (11. A), Dicséret: Várkonyi Tibor (12. B), Szrenka Tamás (10. B); Novella: I. Török Tibor (11. B), II. Varga Iván (11. B), Szabó Attila (11. B), Kószó Tamás (11. A).

Remete Attila Mórió (9. B) az Irinyi János Országos Kémiaversenyen 10. lett.

Idén június 14-én kerül megrendezésre szokásos évvégi udvari koncertünk.

Ebben a tanévben június 16-án lesz az utolsó tanítási nap. Te Deum június 18-án, vasárnap a fél tizes szentmisén lesz. A következő tanévre június 21-én, szerdán 10 órától lehet a gimnázium titkárságán.

Fejezetek a szegedi kegyes oskola történetéből

1881

Az 1881/82-es tanévtől az első két évfolyamon párhuzamos osztályok indultak.

Augusztus. A városi közgyűlés Magyar Gábor igazgatót megválasztotta a Somogyi-könyvtár ideiglenes könyvtárnokává. Egy évig látta el a feladatot, majd lemondott. A 800 Ft-os tiszteletdíját a város szabad rendelkezésére visszaadta.

1885. május 19-én kiírták az építkezésre a pályázatot. 287.078 forint 21 krajcár állt rendelkezésre.

A főgimnázium új épületének építése ügyében első értekezletét 1885. április 26-án Kállay Albert főispán meghívására tartották. A május 27-ei tárgyaláson Trefort Ágoston közoktatási miniszter elnökölte. Többek között jelen volt még Lázár György főügyész, Lechner Lajos, a miniszteri küldöttség főnöke, Bachó Viktor mérnök. Az új intézmény számára a Város 6200 m² területet adott. 260.000 forint állt rendelkezésére. A kormány az építkezésre 100 ezer forint kölcsönt biztosított és 50 ezer forint támogatást ajánlott fel. A Kegyes Tanítórend és a szegedi társház 40-40 ezer forint kölcsönt adott a város számára. A munkálatokat nagy lendülettel megkezdte 1885 májusában Bachó Viktor tervei alapján Erdélyi Mihály szegedi vállalkozó.

Kelt Szegeden, az Úr 1885. évében, Áldozócsütörtök napján

*Magyar Gábor házfőnök
(Feljegyzés a szegedi kegyesrendi főgimnázium új épülete építésére kiírt pályázat tárgyában – 1885)*

FORRÁS: KacsapRESS

1883

Június 6. Haynald Lajos kalocsai érsek meglátogatta a társházat, a következő napon kezdődő vizsgák alkalmával *Veni Sancte-t* mondott, és megáldotta az ifjúságot.

Október 16. A király ellátogatott a főgimnáziumba, a VIII. osztályban járt, megtekintette az új gimnázium terveit, majd a természetrajzi gyűjteményt és a kiállított rajzokat szemlélte meg.

1886

Október 7. Átadták a főgimnázium új épületét. Október 30-án szentelték fel a kápolnát. A tanítás kolerajárvány miatt csak november 3-án kezdődött meg.

Az új épület az Osztrák-Magyar Monarchia egyik legnagyobb iskolája lett

1900

December 8. Nagy ünnepség keretében emlékeztek a magyar katolikus egyház születésének 900. évfordulójára.

1901

Az egyfolytában való tanítás bevezetésére került. Ez azt jelentette, hogy a rendes tantárgyakat reggel 8.00-13.00 óra között tanították.

1902

November 12. A magyar irodalmi oktatásnak kiegészítője lett a színházi előadás. Katona Bánk bánja nyitotta meg a szorozatot, amelyen a szegedi középiskolák diákjai vettek részt. Április elejéig mintegy 10 színdarabot tekintettek meg.

1911

Február 2. A rendalapító emlékünnepeét tartották meg.

Március 24. Magyar Gábort 50 éves tanügyi munkássága alkalmából köszöntötték a Te Deum keretében a szegediek.

Május 20-25. 52 tanuló 4 atya vezetésével aldunai tanulmányi kiránduláson vett részt.

Október 2. Glattfelder Gyula csanádi püspök első alkalommal látogatta meg az iskolát.

1912

Február 18. Az önképzőkör szavalattal egybekötött hangversenyt tartott.

Június 17.-18. A I-VII. osztályok tornaversenyét az újszegedi játéktéren rendezték meg.

Tátrai tanulmányútra indultak június 24-én a kegyesrendi főgimnázium diákjai. A tervezett boszniai kirándulásra azért nem került sor, mert alapot adott az iskola vezetősége a magyarellenesség hírének.

(Rövid hír a Délmagyarországból – 1912)

FORRÁS: KacsapRESS

Július 26. A 60 éves érettségi találkozót megszervezte Széchenyi József nyug. királyi törvényszéki elnök.

Szeptember 15. A délvidéki hadgyakorlaton az iskola termet a katonaság igénybe vette, ezért miniszteri rendeletre később kezdődött a tanév. Alakuló értekezlet.

1913

Március 30. Az állami főgimnázium torcsarnokában a IV-VII. osztályosok számára díszturnázást és versenyt rendeztek.

Május 15. Glattfelder Gyula püspök szolgáltatta ki a bérmlás szentségét.

Május 26. Az önképzőkör ünnepélyes zárógyűlésén 16 témában ismertették a pályázatok eredményét, és adták át a jutalmakat.

Május 31. Katonai hivatásra előkészítő tanfolyam résztvevői löversenyt tartottak a lőtéren.

Június 9-14. Szóbeli érettségi vizsgákat tartottak.

Június 18. A I-IV. osztályok tornaversenyét az újszegedi játéktéren rendezték meg.

Károlyi Attila

Három hét az Újvilágban

Hungarian Youth Entrepreneurial Training

Idén április 6. és 23. között az Egyesült Államokban jártunk, láttunk és tanultunk. De hogyan is kerülünk oda kis hazánkból?

A 2004/2005 tanév közben zajló *Piarista Üzleti Program* (PÜP) lezárásaként a résztvevők többsége részt vett egy kétéhetes budapesti előadássorozaton. Ezeket az előadásokat egy buffalo professzor, *Joseph F. Salamone* tartotta, aki az üzleti terv készítés minden csínját-bínját megtanította a résztvevőknek, azaz az ország különböző pontjairól származó lelkes fiatal fiúknak és lányoknak, így köztük nekünk is. A képzés utolsó hetében 5-6 fős csoportokat kellett alkotnunk, és egy általunk kitalált vállalkozás üzleti tervét kellett elkészítenünk, majd prezentálnunk egy ötfős szakmai bírálóbizottság és a magas létszámú hallgatóság előtt. A versenyt a mi csapatunk nyerte meg. Akkor még úgy tudtuk, hogy a szerzett tudáson, az értékes tapasztalaton és az életre szóló kapcsolatokon kívül nem kapunk mást. Azonban nem így történt...

Pár hónappal a verseny után értesítettek minket, hogy nyári szereplésünk jutalmául kimehetünk az Amerikai Egyesült Államokba. A meghívást a *Calasactius Training Program* (CTP) és a *Meszaros International Central Entrepreneurship* (MICE) közreműködésével *Bálint Erzsébet* intézte. Ő egy Amerikában élő magyar hölgy, aki látta a budapesti prezentációnkat, megetszett neki, és a *Great Lakes Consortium* nevében meghívott minket. Természetesen nagyon megörültünk a lehetőségnek. A készülétek sokáig tartottak, de végül is minden zökkenőmentesen ment. Április 6-án már a

Detroitba tartó Airbus fedélzetén töltöttük az időt.

Tizennyolc napos otlétünk során előadásokat hallgattunk, vállalkozásokat látogattunk, üzletemberekkel találkoztunk, valamint ott is kellett üzleti tervet készítenünk (fejenként egy egyéni, meg egy közös tervet) és prezentálnunk – angolul.

Szállásunk Szeged testvérvárosában, a Detroit mellett fekvő Toledóban

volt. Két családnál voltunk elszállásolva, ahol nagyon „jól tartottak” minket. Nagyon kedvesek voltak, állandóan etettek minket... Ebben a városban töltöttük a legtöbb időt. A helyi egyetem tanárai tartottak előadásokat, toledo-i vállalkozásokat és üzletembereket látogattunk meg. Mindenhol örömmel fogadták csapatunkat, rengeteget tanultunk tőlük. Utunk lezárásaként egy, a magyarországihoz hasonló bemutatót tartottunk, ahol az elkészített terveket ismét egy szakmai zsűri bírálta: profik voltunk. Habár most nem volt konkurenciánk, mégis győztesnek éreztük magunkat. Sikeresen helytálltunk, nagyon jól teljesítettünk, nem hoztunk szégyent senkire sem.

Kintlétünk azonban nem csak munkával telt. Kirándultunk, sportoltunk, ottani középiskolákat látogattunk, sok fiatallal találkoztunk és beszélgettünk. Eléggé jól beláthattunk az amerikai életbe, és higgyétek el, a miénk jobb. Kétszer is elmentünk Detroitba, a hűvétől viszont a valamikor régen még „a második legnagyobb magyar városként” emlegetett Clevelandben töltöttük, és bizony, locsolkodtunk. Díszes kalapban, virággal, festett tojásért, még „magyarabban” mint itthon. A clevelandi magyar cserkészek locsolkodásába kapcsolódtunk be.

Felejthetetlen élmény volt az egész az út, lelkileg és testileg egyaránt gyarapodtunk (mindketten 5 kilót híztunk). Rengeteg újat tanultunk, betekintést nyerhettünk a filmekből ismert amerikai világba. Sok előítéletünk beigazolódott, de sokszor kellemes csalódás ért minket. Jól éreztük magunkat.

A csapatunk tagjai: *Frehr Ágnes* (csoportvezető), *Lőrincz Rita* (Nyírbogát), *Szinnyai Eszter*, *Széll Tamás* (Budapest), *Vizhányó Balázs*, *Gyöngyösi Domonkos* (Szeged), *Bugnyár Zoltán*, *Török János* (ők a szívünkhöz nőtt sofőrök, aki egyébként CTP-s egyetemisták az USA-ban).

Bármilyen kérdéssel fordulj hozzánk. Szívesen válaszolunk.

Az iskolánkban évek óta sikerrel működő üzleti képzés jó alapokat biztosít nem csak egy amerikai úthoz, de az életben való eligazodáshoz is. Ajánljuk figyelmetekbe!

Vizhányó Balázs (11. B) – Gyöngyösi Domonkos (11. A)

S Z A K K É P Z É S I T Á M O G A T Á S

Gimnáziumunk működési feltételeinek javításában évek óta nagy segítséget jelent, hogy cégektől és különféle vállalkozásoktól jelentős szak-képzési támogatást kapunk. Ennek a támogatásnak a fogadását az teszi lehetővé, hogy iskolánkban érettségi utáni szakképzés folyik. Kérjük azokat a szülőket és öregdiákokat, akik szakképzési támogatás elnyerésében segíteni tudnak, az együttműködési megállapodás megkötése érdekében keressék *Rácz Jánosné* gazdasági vezetőt a 62-549-092 telefonszámon, vagy a *magdi@szepe.hu* e-mail címen.

Nemzeti kincseink hazatalálása

Május 15-én az Országos Széchényi-könyvtár igazgatója, Monok István volt a vendégünk. Képekkel illusztrált előadásának bevezetőjében hosszan kitért a kulturális örökség fogalmának történelmi gyökereire, arra, hogy az újkori történelemben mikor volt jelen először tudatosan a kulturális örökség védelme. Ezután beszélt a sárospataki könyvek hazahozatalának körülményeiről és magukról a könyvritkaságokról.

Az 1531-ben alapított sárospataki kollégium könyveinek, tananyagainak beszerzéséhez Perényi Péter várúr, majd I. Rákóczi György erdélyi fejedelem és felesége, Lórántffy Zsuzsanna nyújtott felbecsülhetetlen segítséget. Utóbbi meghívására érkezett Patakra a neves cseh pedagógus, Janus Amos Comenius. A házaspár nevéhez fűződik a tehetséggondozásnak azon formája is, amellyel a szegény, de tehetséges diákoknak a tanulást, míg a legkiválóbbaknak a külföldi egyetemek látogatását biztosította térítésmentesen.

Az iskola fennállásának 300. évfordulója alkalmából szellemiségét így foglalta össze: „Három fáklám ég: hit, haza, emberség!” A fejlődés újabb szak-

szát jelentette, amikor 1834-ben Pollack Mihály tervei alapján elkezdték építeni Eszakkélet-Magyarország mindmáig legszebb könyvtártermét, amelyben a magyar szellemi élet olyan kiválóságai gyarapították tudásukat, mint Bessenyei György, Csokonai Vitéz Mihály, Gárdonyi Géza, Kossuth Lajos, Móricz Zsigmond.

A könyvtár életében 1938-ban érkezett el egy tragikus pillanat, amikor onnan a napjainkban is hiányzó érmekeket, kéziratokat, ősnymtatványokat és mintegy 180 kötetet az első bécsi döntés nyomán feszültté vált nemzetközi helyzet miatt az akkori Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium javaslatára a határvárosból a biztonságosabbnak tartott Budapestre szállították. Pontosabban a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank, valamint az Első Hazai Takarékpénztár széfjeibe. Sorsuk valójában ekkor pecsételődött meg, hiszen amíg a II. világháború vihara érintetlenül hagyta Sárospatakat „a szovjet városparancsnok, Pjotr

Jegorov százados állítólag tiszteletgett a könyvtár előtt és az állomány széthordását megelőzendően még őrt is állíttatott a bejárata elé”, addig a belügyi szervek hadseregnél működő kulturális értékekre szakosodott egységei a budapesti bankok pánccéltermeit lefoglalták, és kiürítették. Erről a bankok értesítették dr. Újszászy Kálmánt, a kollégium közigazgatóját, aki

már a Budapest elfoglalását követő napokban lépéseket tett a könyvtárhoz tartozó értékek visszaszerzésére.

A Szovjetuniónak persze ezekben sem volt a háborúban vesztes Magyarországban bármit is visszaszolgáltatni, az eltűnt értékek felelőseinek pedig a németeket tette meg.

Hosszas huzavona után, tizenhat évvel a szovjet rendszer összeomlását követően jutottunk el oda, hogy kormányunk, nem kevés közpénz kifizetésével, visszavásárolt az elkobzott, – hivatalos megnevezéssel élve – „elszár-mazott” nemzeti kincseinkből, több lépésben 149 tételt.

Simor Márton

Újdonságaink

SZEPI - VIDEO

MŰVÉSZFILMEK: Szókratész – Roberto Rossellini játékfilmje a nagy filozófus utolsó napjairól – A 70 éves filozófust egy athéni polgártársa, Melétosz azzal vádolja, hogy nem hisz Athén isteneiben, s hogy tanításaival megrontja a fiatalságot. Szókratész kristálytisztá érveléssel valamennyi vádat megcáfolja, a népbíróság mégis halálra ítéli. Ő pedig felesége és barátai könnyörgése ellenére nem menekül el az ítélet elől, hanem bölcs belenyugvással készül a halálra.

 BARTÓK BÉLA - LENGYEL MENYHÉRT: A CSODÁLATOS MANDARIN – A Szegedi Kortárs Balett előadásának felvétele Juronics Tamás rendezésében. – Három csavargó prostitúcióra kényszerít egy fiatal lányt: férfiakat kell elcsábítania, akiket ők aztán kifosztanak és megaláznak. Az akció mindaddig jól működik, míg meg nem érkezik egy különös és gazdag kínai. A lány erotikája olthatatlan vágyat ébreszt a férfiban. A csavargók hiába ölik meg egyszer, kétszer, háromszor, nem bírnak vele, mert beleszeretett a lányba, és mindaddig nem tud meghalni, amíg őt meg nem kapja. A lány a csodálatos mandarin szenvedélyes szerelmétől megtisztul, s az boldogan hal meg a lány karjaiban.

 BEFORE DOWN – KENYERES BÁLINT DÚNYERTES RÖVIDFILMJE – Az éjszaka vége. A búza csendesen ring a domboldalon. Emberek kelnek, mások szabadságukra törnek.

IRODALMI KAPCSOLATOK:

 TWIST OLIVÉR – Roman Polanski feldolgozása.
 SZENT LAJOS KIRÁLY HÍDJA – Thornton Wilder novellája alapján. – Wilder világhírű regényének megfilmesítésében őt, lát-

szólag egymással semmilyen kapcsolatban nem álló utazó élete kapcsolódik össze egy tragédiában. Útjuk Peruban, a Szent Lajos király-hídon keresztezi egymást a végzetes napon, 1714. augusztus 20-án. A híd hirtelen összeomlik és ők mindannyian a mély szurdokba zuhanva lelik halálukat. Baleset volt? Vagy esetleg volt valamilyen közös kapocs, ami halálukat okozhatta? A filmben egy pap utazása során arra a megdöbbentő feltevéésre jut, hogy esetleg a véres tragédia hátterében isteni akarat volt.

SZEPI - HANGARCHIVUM

 MÁRAI SÁNDOR - FÜVES KÖNYVE hangzó anyaggal együtt - kiváló előadóművészek tolmácsolásában (Avar, Töröcsik, Psota, Raksányi, Sinkó, Garas, Blaskó stb.).

 PALYA BEA majdnem minden felvétele begyűrzött az mp3-ak közé...

 PAT METHENY új gitárt vásárolt. Annyira megtetszett neki a hangja, hogy otthoni próbálkozásait azonnal felvette házi stúdiójában. Hamarosan CD lett belőle... (**ONE QUIET NIGHT**)

 CHOPIN - WORKS FOR PIANO – 10 CD – majdnem minden mű és kiváló előadók....

 LOVÁSZ IRÉN két új lemeze élvezetes hallgatást ígér (**FELLEGAJTÓ** és **ÉGI HANG**).

DVD-N IS KAPTUNK ZENÉT:

JIMMY HENDRIX KONCERT és **THE ART OF PIANO, THE GREAT PIANISTS OF THE 20TH CENTURY** (Többek között: Horowitz, Cziffra, Glenn Gould, Edwin Fischer, Piotr Anderszewski, Barenboim, Kocsis stb...).

Szegheő József SP

NB.: A Katalógus Honlapunkon megtekinthető: www.szepe.hu!

HETEDIK FEJ: RESTSÉG

Ismered ezt a fazont? Unott arccal és hidegen elmegy a földön fekvők mellett. Soha nem akartam ilyen lenni. Egyébként furcsák ezek a sárkányfejek. Újra meg újra kinőnek. Csak ez a hetedik egy kicsit lassabban.

Szent György

Lázár Ervin

Szurkos kezű királyfiak

Volt egyszer két király. Szomszédok voltak, a házukat egy léckerítés választotta el egymástól. Egy tavaszi napon Egyik király jókor reggel kiment a kertjébe, hogy megkapálja a sárgarépát. Ahogy kilépett az ajtón, abban a pillanatban lépett ki a szomszéd házból Másik király.

– *Jó reggelt!* – mondta barátságosan Egyik király.

– *Adj' isten!* – válaszolta ugyanolyan barátságosan Másik király.

Ilyen barátságosak voltak mindig, sohasem veszekedtek, pedig már elég régóta laktak egymás mellett. Olyannyira nem veszekedtek soha, hogy a negyedik házban lakó király még azt is kétségbe vonta, hogy igazán királyok.

Odaballagtak a kerítéshez, kezét szorították, s megkérdezték egymást: „*Mi jóra készül szomszéd?*” Mindenik azt mondta: „*Sárgarépát akarok kapálni.*” Erre el is nevettek magukat, mert ez már évek óta így ment, mintha éjszaka kitalálták volna egymás gondolatát: mindennap ugyanarra készülődött mindkettőjük, s majd mindennap ugyanazt is csinálták. No, de hiszen ez nem csoda: akkor kapálták a sárgarépát, amikor megjött az ideje; a búzájuk is egyszerre érett meg, persze hogy egyszerre aratták. Fát vágni is együtt jártak az erdőre, mert fát vágni télen szokás – mikor vágtak volna máskor?!

Annak idején lányuk is egyszerre született, s éppen ebben az időben került eladásorba mind a kettő. Erről beszélgettek sárgarépa-kapálás közben. Nyugodtan beszélgethettek, a sárgarépa ágyása mind a kettőnek közel volt a kerítéshez – nem is kellett abbahagyni a kapálást.

– *Felsőged mikor adja férjhez a lányát?* – kérdezte Egyik. A királyok ugyanis leggyakrabban felségnek szólítják egymást. Ez ugyan nem jelent semmit, mert van olyan király, aki azt mondja a másik királynak, hogy felség, és közben azt gondolja magában, pernahajder. De ez a két király, amikor azt mondta, felség, magában is azt gondolta, hogy felség.

– *Hát, én hamarosan* – mondta Másik –, *már van is három kérője a lányomnak.*

– *Az enyémnek is három van* – mondta Egyik, és megbeszéltek, melyik kérő kicsoda-micsoda. Persze mind a hat legény királyfi volt.

– *És felség tudja-e már, melyik közülük a legkülönb?*

– *Én biz meg nem. És felséged?*

– *Én sem.*

– *S hogyan választja ki a legkülönbet?*

– *Még nem tudom, de azt hiszem, próbára kellene tenni őket.*

Ebben aztán meg is egyeztek, csak azt nem tudták eldönteni, milyen próba felelne meg a legjobban. Elhatározták hát, hogy délután ünneplőt öltenek, és meglátogatják a közel lakó, öregebb kirá-

lyokat, akik már férjhez adták a lányukat, s megkérdik őket, milyen próbatételt alkalmaztak. Izombizom király azt mondta:

– *Össze kell eresztieni mindegyiket a hétfejű sárkánnyal, s amelyik legyőzi, azé legyen a lányotok.*

– *És ha mind a három legyőzi?* – kérdezték a királyok.

– *Akkor a tizenkét fejűvel, ha azt is, akkor a huszonnégy fejűvel és így tovább!* – mondta Izombizom.

A két király hümmögött, de azért megköszönte a tanácsot, és egy házzal odabállott.

Csakkines király azt mondta nekik:

– *Amelyik a legtöbb kincset hozza, annak adjátok.*

Eszerece király egy feladványt mondott el:

– *Adjatok nekik kilenc egyforma golyót, a kilenc közül egy legyen kicsit súlyosabb, mint a többi, de ezt szemmel ne lehessen látni. Amelyik egy kétkarú mérleggel két mérésből ki tudja választani azt az egy nehezebb golyót, annak adjátok.*

Nyalkabálga király csodálkozott, hogy ilyesmit kérdezenek. Nem kell oda semmi próbatétel annak adják, amelyik a legszebb.

Amikor a két király hazafelé ballagott, igencsak vakarta a fejét.

– *Hát ezekkel a tanácsokkal nem sokra mentünk.*

– *Bizony nem.*

– *Mert lehet valaki erős, gazdag meg szép, de mit ér vele, ha például lusta?*

– *Vagy netalántán gonosz.*

– *Bizony – bólogatott Egyik.*

Így váltak el. Otthon mind a kettő elővett kilenc golyót, egyforma súlyúakat, csak egy volt valamivel nehezebb, meg egy kétkarú mérleget, és próbálták megoldani Eszerece király feladványát. Még éjfélkor is mérlesekéltek, de sehogy sem sikerült megoldani. Erre aztán dühösen odavágtak golyót, mérleget, s azt gondolták, már miért kellene egy olyan okos vó, aki azt is tudja, amit ők nem.

S aztán már csak egy hónap múlva találkoztak.

– *Holnap lesz az esküvő* – újságolta Egyik király.

– *Nálunk is* – mondta Másik király. Még csak nem is csodálkoztak, hogy ez is egyszerre lesz. Megszokták már.

– *Azon se csodálkoznék* – mondta Másik király –, *ha véletlenül ugyanolyan próbatételt találtunk volna ki.*

– *Pedig én elég furcsát eszeltem ki* – mondta Egyik király. – *Beszurkoztattam mind a háromnak a kezét.*

Másik király szeme felcsillant.

– *Én is* – mondta. – *S azt mondtam nekik, egy hónap múlva jöjjenek vissza, de addig nem szabad kezét mosniuk.*

Matusz Péter grafikája

– Akárcsak én.
 – No és mi volt, amikor visszajöttök?
 – Hát – mondta Egyik király –, beállított az első, és szégyenlősen zsebre dugta a kezét. Mondom neki: „Na, mutasd csak a kezedet!” „Ne haragudjon felséged” – mondja, és élém nyújtja a kezét. Bizony arról egy cseppig lekopott a szurok. „Hát te mit csináltál?” – kérdeztem. „Tudja, felséged, eltörtött a kocsim kereke” – mondta. „Na és?” „Hát meg kellett javítanom, ha nem akartam egy hónapig ott ülni az ároksparton. S mire megjavítottam, megéheztek a lovaim, el kellett menni szénát kaszálni; mire hazaértem, ott is várt a tömérdek munka. Dolgoznom kellett. Lekopott hát a szurok.”
 – Szakasztott így volt az én lányom első kérője is – mondta Másik király -, csak nem a szekere törött el, hanem a háza teteje szakadt be.
 – A második kérő meg – folytatta Egyik király – sokáig nem akarta előhúzni a zsebéből egyik kezét sem. Azt gondoltam, nyilván ő is dolgozott, az ő kezéről is lekopott a szurok. Aztán nagy unszolásra előhúzta a bal kezét. Nem kopott le arról biz egy csepp se. Mondom neki, a jobb kezét is mutassa. Nem nagyon akarta, de addig erőltettem, míg végre előhúzta. Arról meg lekopott a szurok. Nem mondta meg, miért csinálta, de később magamtól is rájöttem. Nyilván nem tudta kiszámítani, mi tetszik majd nekem. Gondolta, ha szükséges, a szurkos kezét mutatja, vagy ha másképpen alakul, akkor azt, amelyikről lekopott.
 – Érdekes! – mondta Másik király. – Az én lányom második kérője is be akart csapni. Csak nem egészen így. Zsebre se

tette a kezét, úgy jött, és feketébb volt rajta a szurok, mint eredetileg. „Te – mondtam neki –, ez nem az a szurok, amit egy hónappal ezelőtt rákentünk.” De ő csak erősködött, hogy bizony az. Végül aztán mégis kiderült: a régi szurkot, ahogy hazaért, lemosta a kezéről, s csak mielőtt újra hozzánk indult, akkor kente be. Na és a harmadik?

– A harmadik egy rongyból bugyolálta elő a kezét, ugyanúgy volt rajta a szurok, ahogy rákentük. Azt mondta, azért esavarta rongyba, hogy óvja a szurkot, minél kevesebb kopjon le róla.

– Szakasztott így a miénk is! – kiáltott fel Másik király. – Azt mondta, inkább düljön össze minden, de ő akarja feleségül venni a lányomat. Ezért óvta a szurkot.

– Hát ez érdekes. Ha nem tudnám, hogy más-más három királyfi volt, még azt hinném, hogy ugyanazok jártak felségednél is meg nálam is.

– No, és felséged melyiket választotta? – kérdezte nagy érdeklődéssel Másik király.

– Hát ez nem is lehet vitás – mosolyodott el Egyik –, a legkülönbet. Azt, amelyiknek a munka a legfontosabb, s nem számít neki, hogy kopik a szurok, vagy nem kopik.

Másik királynak erre leesett az álla.

– Hát érdekes. Mert én azt tartottam a legkülönbetnek, amelyik a lányom miatt mindent félbe-szerbe hagyott inkább, mintsem hogy lekopjon a kezéről a szurok.

A két király azóta is azon vitatkozik, melyiküknek volt igaza.

Szent György visszatér hazájába

Bejrút környékén egy tóban egy óriási sárkány tanyáztott, bizonytalanná téve az életet szárazon és vízen. Néha egészen a város kapui elé jött, és pestises bűzzel telítette a levegőt. Az emberek elhatározták, hogy naponta két juhot hoznak neki áldozatul. De hamarosan elfogytak a juhok.

Megkérdezték a jóshelyet. A felelet így hangzott: emberáldozatot kell a sárkánynak hozni, és sorshúzással állapítani meg a halálra adandókat. Egy napon a sors Margitra, a király lányára esett, de a király nem adta oda a lányát. A nép azonban lázadt, és azzal fenyegetett, hogy felgyújtják a királyi palotát. Ekkor a király engedett. A lányt ünnepelőbe öltöztetve elvezették arra a helyre, ahol a szörnyeteget sejtették.

Sírva-zokogva támaszkodott egy sziklának. De lám, a szikla mellett éppen György haladt el. Látja a síró lányt, odalép, és bánatának okát kérdi. A lány mindent elmond neki. Hirtelen felforr a víz, a sárkány előtekeredik, szétválasztja a hullámokat, félelmetes sziszegés tölti meg a levegőt és megmérgezi a bűz. A lány kiabál ijedtében, de György a lovára pattan, Istennek ajánlja magát, ráront a szörnyetegre, mély lándzsaszúrással leteríti és lábához kényszeríti.

„Vedd most övedet – mondja György a lánynak –, és csavard az állat nyaka

köré!” És Margit a szörnyeteget a városba vezette, ahol az összegyűlt nép örömszivajban és hálakiáltásokban tört ki. György pedig szólt a néphez: ha hisznek az egy Istenben, akkor végképp megöli a szörnyeteget. Ekkor a király fölvette a keresztséget, és vele húszezer ember.

A király el akarta halmozni Györgyöt megtiszteltetésekkel, és meg akarta osztani vele kincseit. De György mindent szétosztott a szegények közt. Megölelte a királyt, gondjába ajánlott minden szerencsétlent, és visszatért hazájába.

* * *

BÚCSÚZÓUL

Olykor azonban nagyon mellé lehet fogni a nagy sárkánykeresésben. Ugyanis van, aki azt hiszi, attól Szent Györgyebb lesz, ha kitalál magának egy sárkányt.

Így aztán sokkal több álsárkányt gyártunk magunknak, mint kéne. És míg az álsárkányokkal rémítgetjük egymást, az igazi sárkányok észrevétlenül öldökölnek.

Üdvözlettel:
 Szent György

Matusz Péter grafikája

Az Óvári Sárkánykönyv nyomán

Atléták, nem léhák!

Befejeződött a háromfordulós házi atlétikai egyéni és csapatbajnokság, melyben sok-sok diákunk vett részt, küzdve méterekkel, másodpercekkel, no és persze egymással. A mezei futás, valamint a terem- és szabadtéri atlétikai versenyszámok alapján számított versenyben a 8. A osztály magabiztos fölényrel nyert, így a tanévzáró ünnepélyen ők vehetik át az Atlétikai Csapatbajnoknak járó vándorserleget A védő 10. A a második lett, míg harmadikként, jó hajrával a 10.B futott be. Az egyéni pontversenyben Csikota Péter (8.A) diadalmaskodott, míg a 2-3. helyen Kiss Ágoston (8. A) és Köröshegyi Béla (9. B) osztozott.

A szabadtéri bajnokság győztesei:

7-9. OSZTÁLY (ÖSSZESEN 98 INDULÓ):

100 m: Csikota Péter (12,9 mp); 400 m: Csikota Péter (1 p 00,9 mp); 1500 m: Köröshegyi Béla (5 p 30,1 mp); Távolugrás: Köröshegyi Béla (502 cm); Magasugrás: Bajnóczy Bálint (164 cm); Kislabdadobás: Ördög András (62 m); Súlylökés: Ördög András (10,32 m); 10x200 m-es váltó: 8.A (4 p 56,3 mp).

10-12. OSZTÁLY (ÖSSZESEN 88 INDULÓ):

100 m: Palásti Balázs (12,6 mp); 400 m: Kaszap Tamás (59,0 mp); 1500 m: Faddi Norbert (5 p 58,7 mp); Távolugrás: Palásti Balázs (566 cm); Magasugrás: Gonda Áron (155 cm); Kislabdadobás: Török Béla (76 m); Súlylökés: Palásti Balázs (11,02 m); 10x200 m-es váltó: 10. B (4 p 53,1 mp). A részletes eredmények a tornacsarnok falújságján láthatók.

Időközben az Atlétikai Diákolimpia versenyei is zajlottak. A nagyobbak (5-6. kcs.) megyei bajnokságán a 6. korcsoportban Oltványi Józsefnek magasugrásban 173 cm is elég volt a győzelemhez, de Kun Áron is felkapaszkodott a dobogóra (170 cm). 100 m-en Garzó Márk „simán” a dön-

tőbe jutott (11,4 mp), de ott egy technikai jellegű hiba miatt „csak” harmadik lett (ami persze dicsérendő). Az eredetileg kézilabdás, amúgy igen sokoldalú Simon Bence súlylökésben (6 kg) egy cm-t javított saját iskolacsúcsán (amit 999 cm-rel, Kádár Gáborral közösen tartott). Az érte járó bronzérem mellé gerelyhajításban (800 gr) is bezsebelt még egy ugyanolyat (33,93 m). Az 5. korcsoportban a gerelyhajítással (700 gr) még csak ismerkedő vízilabdás Török Béla – dobóerejét kihasználva – ezüstérmét szerzett (38,29 m). Sajnos a közép- és hosszútávú futószámokat a Tisza-parti stadion salakjának az árvíz miatti használhatatlanná válása következtében nem rendezték meg.

A 7-8. osztályosok (4. kcs.) városi diákolimpiai versenyét a Tanárképző Főiskola Topolya-sori pályáján bonyolították le. Bajnóczy Bálint magasugrásban kiváló eredménnyel (170 cm) nyert, Jenei Áron pedig elhozta az ezüstérmét (148 cm). Távolugrásban Kiss Ágoston (516 cm), 300 m-en pedig Csikota Péter (43,3 mp) nem talált legyőzőre. Külön öröm, hogy mindkét versenyzőnk 100 m-en is érmet szerzett. Súlylökésben (4 kg) Molnár Bálint a harmadik helyen végzett (978 cm). Csak hab a tortán, hogy a 4x100 m-es váltófutást is megnyertük (Bajnóczy B., Simon B., Halmi Sz., Csikota P. 54,2 mp).

Bajnóczy Bálint a KIDS Országos Versenyén (2006. május 20-21.) magasugrásban bajnoki címet szerzett (167 cm), majd négy nappal később a Hódmezővásárhelyen megrendezett Megyei Diákolimpián második lett (165 cm). Csikota Péter a megyeiben alig maradt le a dobogóról 300 m-en (43,3 mp), de a többiek is szépen helytálltak 5-7. helyezéseket értünk el.

Győri Ferenc

Kerékpárosok, egyesüljete!

Végre létrejött, megvan. Megalkult iskolánk első kerékpáros klubja. Már szorgosan tevékenykedünk is. Tagjaink elvállalnak minden feladatot, ami ahhoz szükséges, hogy sikeres legyen csapatunk. Ideiglenes vezetőnk, Kasza Olivér (10. B) társával készíti a honlapunkat, és már a tagkártyák nyomtatása is elkezdődött. Megvettük a szerszámokat, és a műhelyünk is meg van már. Minden kedden hetedik óra után tartunk meg-

beszéléseket Szásziné Fehérvári Anikó tanárnőnél, ahol a szükséges feladatokat osztjuk ki, és átbeszéljük az előtűnt álló programokat. Jelenlegi feladatunk a következő: a műhelyünket be kell rendezni, illetve ki is kell festeni.

Ez nagyon fontos, hiszen télen már nem ajánlatos biciklizni, így ebben az időben csapatunk szeretne szerelgetni, javíttatni lerobbant gépeket. Persze vagyunk páran, akik már egy kicsit értenek a butyköléshez, úgyhogy a tudás megosztása is várható. Nagy segítségünk lesz a mindenki számára ismerős Béla bácsi. Na, de a piszkos anyagiakról is ejtsünk egy pár szót. Pénzügyi segítséget biztosít számunkra egész iskolánk menedzsere, Szilvássy László igazgató úr. Pályázati úton szerelőállványokat nyertünk, amivel könnyebb lesz majd a lerobbant kerékpárokat szerelni. Illetve igazgató úr biztosít számunkra pénzt a műhely kicsinosítására, és további szerszámok beszerzésé-

re. A klub havi 200 Ft tagsági díjat szed, ami ha átgondoljuk, nem egy ökör ára. Nagyon fontos hozzátennem, hogy a klub nem zártkörű. Mindenki, – tanár, diák egyaránt – aki szeret biciklizni, vagy egyszerűen csak ért a szereléshez, ne habozzon, jelentkezzen. Hiszen izgalmas biciklitúrák várnak ránk, és persze izgalmas percek a műhelyben. A klub volt már egy túrán Gyálaréten. Meghívtak minket Szásziné tanárnő magához, ahol finom süteményeket ettünk, és hús italokat ittunk. Dékány tanár úr kíséretére reméljük számíthatunk legközelebb is, hiszen kiválóan tartotta velünk a tempót. Külön köszönet annak a piarista jelöltnek, aki eljött velünk, ő volt a sereghajtó. További túrákat tervezünk a nyárra, amiben reméljük sokan részt vesznek majd. Remélem mindenkinek felkeltettem az érdeklődését, és a cikk elolvasása után rohan is jelentkezni. Túrázzunk, és szereljünk közösen!

Török Tibor 11. B

Megszállottságból, kedvtelésből...

Beszélgetés Fodor Györggyel, a rallycross sport szakágvezetőjével

Fodor György

Lehet, hogy sokaknak nem világos, mi is az a rallycross?

A rali és a cross között van. Rali autókhoz hasonló autók mennek cross pályákhoz hasonló pályán (salak, aszfalt, homok vegyesen). Ellentétben a ralival, itt egyszerre többben mennek az amúgy teljes egészében belátható, kacskaringós pályán, s test-test ellen küzdenek meg egymással.

Az ilyen fajta viaskodás, gondolom, rengeteg előzést, ütközést, netán bukást szül...

Valóban, ez így van.

Ez igazán közönség csalogató eleme az autósportnak. Akkor miért van az, hogy mégis kevesebben látogatják ezeket a versenyeket, mint például a ralit? Nem is tudják, hogy van ilyen?

Hát igen, most éppen ezen dolgozunk, hogy mindenki megtudja, hogy van ilyen, hogy mindenki megismerje a rallycrossot. Másrészt ennek a sportnak a sztárjai még nem olyan ismertek, mint a raliversenyzők, így még nincs akkora rajongótáboruk. Úgy hogy jöjjön el mindenki legalább egy rallycross futamra, s garantáltan beleszeret ebbe a varázslatos benzingőzszagú légkörbe!

Idén júliusban először rendez Magyarország rallycross EB futamot, a Balaton közelében fekvő Nyírádon. Minden készen áll?

Sok kis apró simítás van még hátra, de a nagy dolgok már kész vannak.

Szívesen jönnek Magyarországra a külföldi versenyzők?

Most jönnek először, úgyhogy ezt még nem tudhatjuk. Min-

denesetre érdeklődéssel várják az új helyszínt, el fognak jönni. Mi pedig igyekszünk elvarázsolni őket egy igazi magyaros hangulatú versennyel.

Európai viszonylatban milyen erős a magyar mezőny? Lesz esélyünk a hazai EB-n?

Jó autóink, jó versenyzőink vannak, de a külföldiek profik. Reméljük, sikerül őket meglepnünk a hazai pályán.

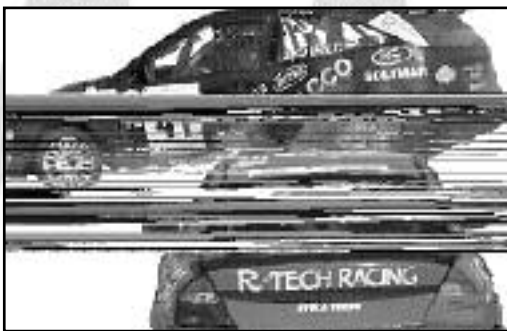
Mit jelent az, hogy ők profik? Ők megélnék belőle, a magyarok meg nem?

Pontosan. Mi megszállottságból, kedvtelésből csináljuk ezt.

Mit nyújt egy ilyen rendezvény az odalátogatóknak. Mit lehet ígérni annak, aki elmegy meglátogatni egy rallycross versenyt?

Mindig olyan hétvégét próbálunk nyújtani az odalátogatóknak, hogy az egész család jól érezze magát. A gyerekeknek is

vannak különböző programok szervezve (pl.: ugrálóvárak), és a verseny is látványos, jól szórakozhatnak a felnőttek is. Amúgy igen közvetlen, családias a légkör. Oda lehet menni a versenyzőkhöz, lehet velük beszélgetni, érdek-

lődni tőlük. Sőt, az autókat is közelről meg lehet tekinteni. Ja és itt van Nyírádhoz közel a Balaton, oda is el lehet ugrani, fűródni egyet.

Az érdeklődőknek: www.nyiradcross.hu, www.rabocsiring.hu

Borbás Bálint 11. A

LEGEK

Az előző számban már ismerttettem a Laureus-díj lényegét, hogy kik szavaznak, valamint a férfi jelölteket, s megállapítottam, hogy abban a kategóriában igen nehéz lesz egy legjobbat választani.

Valamivel talán egyszerűbb a helyzet a nőknél, itt szerintem két esélyes van. Ugyanis Jelena Iszimbajeva (orosz) világsúcstartó rúdugró lett idén az év atlétájának választva, nyilván nem véletlenül, így a másik két atlétajelölt kissé esélytelennek tűnik mellette. A másik favoritom pedig a horvát sízónő Janica Kostelic, aki tavaly megszerezte 4. olimpiai aranyérmét, s ezzel a téli olimpiai játékok történetének legeredményesebb sízónőjévé lépett elő.

A legjobb csapat cím jelöltjei: az FC Barcelona spanyol bajnok futbalcsapata; a Davis Kupa-győztes horvát teniszcsapat; a Liverpool BL-győztes futbalcsapata; Új-Zéland rögbi-válogatottja; a forma 1-es világbajnok Renault és a San Antonio Spurs NBA-bajnok kosárcsapa-

ta. Ebben a kategóriában talán a Liverpool és a Renault a legesélyesebbek.

Az év felfedezettje címre én két potenciális esélyest látok. Szerintem a befutó vagy a Barcelona focistája, az U20-as világbajnok argentin válogatott csapatkapitánya, Lionel Messi, vagy pedig a spanyol teniszcsillag, Rafael Nadal lesz, aki úgy nyerte meg a Roland Garros-t, hogy az elődöntőben, éppen 19. születésnapján, Roger Federer ellen győzött fenomenális játékkal.

Az év visszatérője címért úgy vélem, elsősorban két női teniszező, Kim Clijsters (belga) és Martina Hingis (svájci) lesz versenyben, míg nagy örömünkre szolgálhat, hogy az év mozgássérült sportolója címre akár esélyes is lehet Krajnyák Zsuzsanna vívónő, aki a Laureus-díj történetének első magyar jelöltje.

Az egyes kategóriák győzteseit a május 22-én, Barcelonában megrendezésre kerülő gálán hirdetik majd ki. A helyszínnel kapcsolatos érdekesség, hogy a katalán főváros 3 kategóriában is jelölt ad (Ronaldinho, FC Barcelona és

Messi), és szerintem még azért Fernando Alonso sikerének is biztosan örülnének barcelonai honfitársai, noha utóbbi köztudottan nagy Real Madrid drukker. Nem beszélve a szintén spanyol Rafael Nadalról, akinek hasonló nevű nagybátyja hosszú időn át futballozott Barcelonában.

Ui.: Megvannak a győztesek! Íme: a 2005-os év legjobb férfi sportolója Roger Federer svájci teniszező; legjobb női sportolója Janica Kostelic horvát sízónő; legjobb visszatérője Martina Hingis svájci teniszező; felfedezettje Rafael Nadal spanyol teniszező; legjobb csapata a Renault F1 Team; legjobb mozgássérült sportolója pedig Ernst Van Dyk dél-afrikai kerekesszékes versenyző lett; Valentino Rossi olasz motorversenyző pedig pályamű díjat kapott, mivel tavaly hetszerezett világbajnok. Tehát a barcelonai eredményhirdetés után elsősorban nem a helyi fanatikusok örülhettek, sokkal inkább a svájci teniszrajongók, honfitársaik, a két teniszcsillag, Federer és Hingis sikerének.

Borbás Bálint 11. A

Köpek aranyból

- Máté az evangéliumát Kr.e. 80-ban írta...
- Mikor fogják el Jézust a Getszemáni kertben?
- Annás és Kafariás főpapok idején...
- Olaszországot már az ókorban ketéshasították az Egyházi Állam...
- Jellemezd III. Napóleon külpolitikáját!
- III. Napóleon külpolitikájából fontos belpolitikai ügy lett...
- Mit jelent az, hogy Carpe diem?
- Krisztus teste...

- Sorold föl Kolombusz hajóinak nevét!
- Santa Maria, Ave Maria...
- Hogy nevezzük azt a szárazföldet, ahol Kolombusz elször partot ért?
- Karib-tenger...

Variációk:

- Ha találkozott volna egymással a drámában Haimon és Antigoné, a két szerelmes, vajon miről beszélhetek volna?
- Hogy haláluk után hol találkozzanak...
- Az élet nagy dolgairól...
- Mi az a lábitó, fiam?
- Olyan középkori kínzóeszköz, amit az inkvizítorok használtak...
- Mi az a hétpecsétes titok?
- Olyan titok, amit csak a legnagyobb hatalmú élőlény tud megfejteni...
- Hogy hívták Szent István fiát?
- Szent László...

A nagy földrajzi felfedezések kapcsán:
- Az indiánokat - mivel nem bírták a munkát - lecserélték Afrikából érkező, fekete bőrű néger rabszolgákra...

Papp Attila gyűjtése

PIÁR FUTÁR KIADJA

a Dugonics András Pirista Gimnázium
a Dugonics András Alapítvány támogatásával.
Számlasszám: 10201006-50043341
SZERKESZTŐSÉG

6724 Szeged, Bálint Sándor u. 14.T: 62/549-090,
E-mail: piarfutar@szepi.hu
Lapengedély száma: 2.2.4/1513/2003.
Szerkesztőségi ülés minden szerdán
14.30 órától a szerkesztőségben.

FELELŐS KIADÓ

Szilvási László SP

SZERKESZTŐ

Mészáros Ferenc

MUNKATÁRSÁK

Borbás Bálint, Szűcs Péter Pál,

Török Tibor, Varga Iván

FOTÓ

Kádár Levente

KORREKTÚRA

Mészárosné Szabó Tünde, Papp Attila

NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS

Férc-Szemes Áron

NYOMÁS

Friss Nyomda

Megjelenik havonta, 1300 példányban. Kizárólag
belső terjesztésre.

Erdei állat	Szék	Megfjés (3)	Ruhát simít	Kurjerál
Megfjés (1)	Az élet állománya	Kongó	Csak	
A Bálton jertnek ékzabados				Eres!
Megfjés (2)				Olasz névű
Sportverseny let		Hal szponzorként		Adymónsja
Tosztér E rjés			Szín	
			Éva	
Páratlanul kész!		Csapatok		Lyska ján
		Kijelenté		
Szín		Fehér haj		Dugobce Mode
yimókshebt kszed		Fordítva ábrázolt névű		Állat testész
			Sztrénker	
				É napi
				ír...McKellen (székes)
Adódk	Fantazias ékzabados (... Krónika)			
	Jdi -összarány			Tíz
		Esendő		
				Szássa

A rejtvényt Márton Imre készítette.

Ebben a hónapban rejtvényünk megfejtése egy vicces mondás. A megfejtéseket 2006. június 9-ig kérjük bedobni szerkesztőségi postaládánkba, vagy elküldeni e-mail címünkre: piarfutar@szepi.hu.

És ami még nem volt:

Köpek aranyból tanárok szájából

- Tanár Úr, elviszi a naplót?
- Igen, hiszen ez nálam elviszem pont.
- Régebben, amikor beesteledt, akkor sötét volt.
- Az egyik diák témazáróját vizsgálva a földrajz tanár eképp elmélkedik:
- Pólo-szélről sem hallottam még. Csak akkor, amikor a feleségem azt mondta, hogy felvarrom a póloszétl.
Erre döbbsent csönd az osztályban, mire a tanár, így szól:
- Látom, ti ezt még nem értitek...!
- A jövő hét jövő hétfőtől kezdődik.
- Hol voltál?
- Elmentem a naplóért.
- Igen, te vagy a napló?!
- Annak, hogy az irodalmi csapatversenyek elmentek az óráról, előnye és hátránya is van. Az előnye, hogy nincsenek itt, a hátránya, hogy nincsenek itt.

- Ne menjetek egyedül sehova, mert ha ketten vagytok, akkor máris többen vagytok, mint ha csak egyedül lennétek!
- A megoldást írd a szám mellé! De ne az én szám mellé!
- Rengeteg ez a sok kábel itt! Kábel a rengetegben.
- Itt a Mecsek, jövő héten én is oda mecsek!
- Ebből az anyagrészből bármikor várható egy érettségi!
- Bálint! Légy szíves próbáld meg idefigyelni!
- Jó, Tanár Úr, de ma lesz a BL döntő...
- Igen? Kik játszanak? - vágja rá a tanár lelkesedve.
- Ez a szobor, ez itt van.

A 11.A osztály gyűjtése

Mindenkitől szívesen fogadunk tanári aranyköpéseket. Ha rendelkeztek ilyen kincsekkel, kérjük küldjétek el azokat a borbas.balint@aramszu.net e-mail címre. Köszönjük!